

hjemmestyret med virkning pr. 1. juli i år. Jeg har noteret mig med stor tilfredshed den brede enighed, der er her i salen, da dette lovforslag blev vedtaget. Vi er fortsat fælles om beslutningskompetencen mellem stat og hjemmestyre, når det gælder hjemmestyrelovens fastsættelse vedrørende råstofudnyttelsen. Den deling af indtægterne fra udnyttelserne, som i dag gælder efter råstofloven, står også uændret fremover.

Med den grønlandske geografi og den nyere historie in mente er det ikke overraskende, at der fra grønlandsk side er blevet udtrykt ønske om at få en større indflydelse på det udenrigspolitiske område. Det er et område, som jeg allerede har nævnt, hvor regeringen er i løbende dialog med landsstyret, et område, som også har en anden karakter i vort samarbejde end det, vi kender i hjemmestyrelovgivningen i øvrigt. Det er et område, hvor vi også har etableret en række nye fora til drøftelse af udenrigspolitiske spørgsmål. Lad mig nævne de vigtigste:

Udenrigsministeren afholder årlig møde med landsstyret og med Landstingets udenrigs- og sikkerhedspolitiske udvalg. På disse møder giver udenrigsministeren en redegørelse for Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik med særlig vægt på de spørgsmål, der har relevans for Grønland.

Landsstyreformanden og jeg har i efteråret 1995 nedsat en permanent dansk-grønlandsk embedsmandsgruppe, der også følger udviklingen på området. Denne gruppe, der mødes mindst to gange årlig, har til opgave at drøfte alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, herunder NATO-spørgsmål, der berører Grønland, og som man fra dansk eller grønlandsk side måtte ønske at bringe op. Gruppen forbereder også udenrigsministerens årlige møder med landsstyret.

Endelig skal jeg nævne for det tredje, at hjemmestyret er deltager i det forum, Permanent Committee, som efter aftale med USA i 1991 nedsattes til at drøfte alle spørgsmål med relation til USA's militære tilstedeværelse i Grønland.

Regeringen fører således en åben dialog med Grønlands landsstyre om udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål til gavn for samarbejdet inden for rigsfællesskabet.

Jeg skal oplyse afslutningsvis, at det grønlandske hjemmestyre og regeringen vil drøfte gennemførelsen af en reform af det grønlandske

retsvæsen på grundlag af den kommende betænkning fra den grønlandske retsvæsenkommission.

Må jeg slutte med endnu en gang at understrege, at et fællesskab forudsætter, at alle parter er tilfredse med og enige om fællesskabets vilkår. Med de nye aftaler, der er indgået både i forhold til Færøerne og i forhold til Grønland, synes jeg, vi har levet op til den vigtige forudsætning. Med den tradition og sans for demokrati, vi har i rigsfællesskabet, har jeg fuld tiltro til, at vi fortsat vil kunne finde et fælles fodslag, og regeringen ser helst, at dette både for Færøerne og Grønland sker inden for rigsfællesskabet.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak til statsministeren for besvarelsen, som var meget udførlig og interessant.

I Dansk Folkeparti har vi interesseret os for dette her i et stykke tid. Vi har mærket os, at det nu er 50-året for hjemmestyrets indførelse på Færøerne, der trådte i kraft den 1. april 1948, og derfor er det også tid til eftertanke, specielt selvfølgelig efter den koalition, som opstod efter valget på Færøerne, nemlig en koalition bestående af 18 medlemmer af Lagtinget, der, kan vi i hvert fald godt sige, nu ønsker en løsere tilknytning til rigsfællesskabet.

Det er sådan, at der kunne nedsættes et nævn, der skulle afklare kompetencestridigheder mellem rigsfællesskabets parter. Det har ikke på noget tidspunkt været indkaldt. Man har haft en liste a, der var visse områder, som Færøerne selv kunne tage sig af, og der var andre områder på liste b, som man havde en løsere mulighed for at beskæftige sig med på Færøerne. Der har ikke på noget tidspunkt i nogen særlig grad været behov for at revidere de ting, men det er klart, at med den koalitionsaftale, der blev fremlagt den 9. maj i år, står vi i en ny situation.

I koalitionsaftalen siger man f.eks., at færingerne er et folk, og Færøerne er et land, og at koalitionsens politik vil være at fremme iværksættelsen af denne suverænitet. Man siger videre, at Lagtinget er bemyndiget til at indgå en overenskomst med den danske regering om den statsretlige stilling, og at Lagtinget har bemyndigelse til at opsigte overenskomsten. Man siger, at det kun er gennem sin demokra-